

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

סבורת
הש"ס

בבא מציעא א"ר ר' יוחנן ב"ר חזקיהו...
והתם לבעלים וזה המעשה דר"ג תנן במכרת מעשר שני (פ"ה מ"ו) גבי בייעור דתנן התם ערב הפסח של רביעית ושל שביעית היה הביעור וטון תרומה ותרומת מעשר לכהן כ"י מי שהיו פירותיו רחוק ממנו לר"ג לקרות להם שם פירות שם הבעלים שיקנה אחסן ללוי ולהקנה ומעשה נמי דר"ג וקטני כו' וה"ל והמחיל לא נתן תרומה גדולה כדתנן בפרק דמע"ש טון תרומה ותרומת מעשר לכהן שהרי ל"ח בן עזריה היה עמו כדקתני סיפא עמד רבי יהושע ואמר תרומת מעשר שבו נתון לר"ח בן עזריה וי"ל תרומה גדולה טרם שנסע הפרישה ונכנסה לפי שקלה היתה להפריש דתתה אחת פוטרת את הכרי ומטלת באומד ועוד שהבבאשה היתה כבר מנומכת בביעור של ר"ג כדמוכח בירושלמי ותרומה גדולה מפרישה בשדה מיד אחר המרוח האמרינן בירושלמי דמעשר שני מלא פירות בשדה משורין מותרין משום גול ותייבין במעשר ופטרין מתרומה דל"ח לגורן שתיעקר אר"כ נתרמה תרומה ממנה:

נתון ליהושע. ור"ל והא קטניו עורא וי"ל דס"ל כר"ע דאמר דקודם בגס דוקא ללוי ואחר קנסא לכהן וללוי כדאמר פ"ב דמוכות (דף כו.) וס' ד"ה אין" וחס תאמר ר' יוחנן בן גודגא שאמר לר' יהושע חוזר כך שאתה מן המשוררים ואני מן המסוערין (ערכין דף י"א) משמע שהיו עשירים לויים ובשלהי החליל (סוכה דף נו:) אמרינן מגיפי דלמות שבמקדש היו טעלין שכרן מלחם הפנים ולחם הפנים אינו מותר אלא לכהנים וי"ל בג' מקומות היו הכהנים שומרים בבהמ"ק כדאמרי' בריש מס' תמיד ואוקמן מגיפי דלמות היו טעלין שכרן מלחם הפנים:

מקובו מושכר לו. כסיפא קתני שקבלו שכר זה מזה ור"ל אמאי קבלו שכר היה לו להשאל להם או להשכיר בחליפין וי"ל דשאלה ושכירות אינה נקנית בחליפין" **ובי** בלד שדכו של ר"ג היו עומדין ור"ל והלא התבבאשה היתה בביעור של ר"ג כדמוכח בירושלמי פרק ג' דמעשרות וביעור של רבן גמליאל היה משתמר ויש לומר דלגבי זקנים לא היה משתמר שלא היה הפסק בין תבואתו לתבואתו ואם תאמר שלח השואל (לקמן דף ק"ג) גבי הזבל של בעל הבית מוקי לה בגמרא כדמיי' דלחיו מעלמא ובחזר דמשכיר ורבי' יוסי בר' טינאי והשתא והלא השוכר משתמש בחצר ואם הזבל מן משתמר לדעת השוכר בחצר ואף יופה המשכיר בזבל חזר דלחיו מעלמא ויש לומר שם משכיר ביעור פתחו לחזרו חזר ומקרי עומד בלד שדכו [וע"פ חוספוט גיטין עט: ד"ה פנימית]:

ומקובו מושכר לו ועישור אחד שאני עתיד ללמד נתון לעקיבא בן יוסף כדי שיזכה בו לעניים ומקובו מושכר לרובי רבי יהושע ורבי עקיבא בצד שדרה של רבן גמליאל היו עומדין אמר ר' ימי היא מרבנן כדלא גמרי אנשי שמעתיא כו' אחא לסורא אמר להו רבי אמר עולא והבי אותיותיה אמר ליה יהודה ברבי רבן גמליאל משלמי אגב כדקתני הקנה להם רבי יוצא קבלה רבי אבא לא קבלה אמר רבא שפיר עבד דלא קבלה וכי לא היה להם סודר לקנות ממנו בחליפין אלא טובת הנאה אינה מכוון לקנות ממנו בחליפין דלא ימי טובת הנאה אינה מכוון לקנות על גבי קרקע וקא הוה מתנתה כדנתיב נתיב כתיבא כדו תליפין דרך מקח ומכירה הוא כדלמרוי אגב מקרקע נתיבא אימיה היא רב פפא אמר עליה אהרת מקנה איתן שאני ומנא תימרא דתתן דאיתן רצין אחר המציעה בל' ואמר רבי ירמיה אמר רבי יוחנן יהוה שרץ אהרין ומגיען ובעי רבי ירמיה במתנה היא קבלה מינה רבי אבא בר כהנא יאע"פ שרץ אהרין ואין מניעין מאי טעמא לאו משום דדעת אהרת מקנה אותן שאני אמר ליה רב שימי רב פפא הרי גם דדעת אהרת מקנה אותה ואמר עולא והוא שעומדת בצד ביתה אי בצד חצרה? **שאני** גם דאיתיה בעל כרחו בתקף לה רב ששת בריה דרב אידי ולאן קל וחומר הוא ומה גם דאיתיה בעל כרחו אי עומדת בצד ביתה ובצד חצרה אין אי לא לא מתנה דמדעתיה לא כל שבין אלא אמר רב אשי חצר

מתנת של כהונה ולויה ומעשר עני: נתיבא כתיבא בכו. כדכתיב (דברים כו) ונתתה ללוי זה מעשר ראשון לגר ליתום ולאלמנה זה מעשר עני מפיך כבוד להקנות כבוד דרך מקח הוא שזה טען לו כליו מחמתיו ונראה זה כדמיי' לו: נתיבא חלימיתא היא. מותר להקנות מתנת כהונה על גבי קרקע: **רב פפא אמר**. לעולם בתורת חזר קנאו ואפילו הכי לא תקפי לעולא דהא ללא בעינן הא עומד בלד השדה משום דדעת אהרת מקנה אותן שרבן גמליאל הקנה לכן מטעמין שהיו לו בחצר שלהן ולא התקייב קט ועמה מתנה זו לקנות ואע"ג דלון עומד בלד השדה: והוא שרץ אהרין. הלכך מהלך והגזלות מדיין ומתנתיה דקתני זכיה לו שדרה כגון סויה יכול לרוץ אהרין ומגיען קודם שילאו משדהו: ה"ג ועבי ר' ירמיה במתנה ה"ח. אם היו לבי וגזלות של אדם אחד והם בתוך שדה חבירו וטתן בעליהן לבעל שדה במתנה היאך הדין מי בעינן יהוא שרץ אהרין ומגיען ואי לא לא קני ומוציא טון למיחרר ביה או לא: קבלה מינה רבי אבא. להך בעיא מרבי ירמיה דשפיר דק שיש חילוק בין מתנה להפקד ובמתנה אע"פ כו' ואמר עולא. במהכת גיטין (דף ע"ג) גבי הזורק גט לאשתו בחזק ביה או בחזק חרשה: שאר טעמא לה ולא ניהא לה למגרשה: ולאן קל וחומר הוא. מן הטעם הזה יש לדון דב"ש לקנין אחר: מה גט. דכי ירשה בלד חרשה ולא ניהא לה למקנייה אפילו הכי קנייה לה חרשה אמרינן דאי איתיה אין אי לא לא: מתנה. דליה בע"כ דאי חרשה לא בעינא לא קנייה: לא כ"ש. דכי חרשה בעינא נריכא שתהא בלד חרשה: אלא אמר רב אשי. לא תתני טעמא משום דליתיה בעל כרחו אלא גבי מתנה היינו טעמא דלא בעינן עומד חרשה דכיון דמדידה אהרבה לא גרעה משלחה להישיב לה ואילו שלחה שקיבל לה מתנה מי לא קני לה ואפילו אין עומדת בלדו חרשה נמי לא שאל. הלכך גבי מתנה דזכות הוא לה אין סודי דניחא לה שתהא שלוחה וקנייה לה כשליח אבל גבי גט תקוב הוא לה לא ניהא לה שתהא שלוחה הלכך בי עומדת בלדה על קרקע ידה היא וידה קניא גבי גט על כרחו ואי לא לא ידה הוא ולא שלוחה הוא טעמא דיש חילוק בין גט למתנה ואף על גב דגרמייהו דעת אהרת מקנה אותן משום דקן חזר חזר ומתן על גב דתתריבוי משום יד כדאמרן לעיל (דף י"ג) גט נגרעה משליחות דלי נמי לא תתריבוי "מתנתן בניהו לא נפקא לן חזר חזר ומתן על גב דתתריבוי משום יד משום קטן וקטנה דלנהו בתורת שליחות אהרין וכל היכא דליתיה לשליחות איתיה לדין חזר הלכך גבי גט דזכות הוא לן אין חזן כו' כלומר אין אדם יכול לנעושה שליח לחוב אדם שלא מדעתו והכרו נמי לאו בתורת שליחות מילתא לתתיהו דתתגרש שלא מדעתה הלכך גט לא הריבייה אלא משום יד ומה ידה דמנוכה לה אף חרשה בכמהות לה:

ותתם לבעלים וזה המעשה דר"ג תנן במכרת מעשר שני (פ"ה מ"ו) גבי בייעור דתנן התם ערב הפסח של רביעית ושל שביעית היה הביעור וטון תרומה ותרומת מעשר לכהן כ"י מי שהיו פירותיו רחוק ממנו לר"ג לקרות להם שם פירות שם הבעלים שיקנה אחסן ללוי ולהקנה ומעשה נמי דר"ג וקטני כו' וה"ל והמחיל לא נתן תרומה גדולה כדתנן בפרק דמע"ש טון תרומה ותרומת מעשר לכהן שהרי ל"ח בן עזריה היה עמו כדקתני סיפא עמד רבי יהושע ואמר תרומת מעשר שבו נתון לר"ח בן עזריה וי"ל תרומה גדולה טרם שנסע הפרישה ונכנסה לפי שקלה היתה להפריש דתתה אחת פוטרת את הכרי ומטלת באומד ועוד שהבבאשה היתה כבר מנומכת בביעור של ר"ג כדמוכח בירושלמי ותרומה גדולה מפרישה בשדה מיד אחר המרוח האמרינן בירושלמי דמעשר שני מלא פירות בשדה משורין מותרין משום גול ותייבין במעשר ופטרין מתרומה דל"ח לגורן שתיעקר אר"כ נתרמה תרומה ממנה:
נתון ליהושע. ור"ל והא קטניו עורא וי"ל דס"ל כר"ע דאמר דקודם בגס דוקא ללוי ואחר קנסא לכהן וללוי כדאמר פ"ב דמוכות (דף כו.) וס' ד"ה אין" וחס תאמר ר' יוחנן בן גודגא שאמר לר' יהושע חוזר כך שאתה מן המשוררים ואני מן המסוערין (ערכין דף י"א) משמע שהיו עשירים לויים ובשלהי החליל (סוכה דף נו:) אמרינן מגיפי דלמות שבמקדש היו טעלין שכרן מלחם הפנים ולחם הפנים אינו מותר אלא לכהנים וי"ל בג' מקומות היו הכהנים שומרים בבהמ"ק כדאמרי' בריש מס' תמיד ואוקמן מגיפי דלמות היו טעלין שכרן מלחם הפנים:
מקובו מושכר לו. כסיפא קתני שקבלו שכר זה מזה ור"ל אמאי קבלו שכר היה לו להשאל להם או להשכיר בחליפין וי"ל דשאלה ושכירות אינה נקנית בחליפין" **ובי** בלד שדכו של ר"ג היו עומדין ור"ל והלא התבבאשה היתה בביעור של ר"ג כדמוכח בירושלמי פרק ג' דמעשרות וביעור של רבן גמליאל היה משתמר ויש לומר דלגבי זקנים לא היה משתמר שלא היה הפסק בין תבואתו לתבואתו ואם תאמר שלח השואל (לקמן דף ק"ג) גבי הזבל של בעל הבית מוקי לה בגמרא כדמיי' דלחיו מעלמא ובחזר דמשכיר ורבי' יוסי בר' טינאי והשתא והלא השוכר משתמש בחצר ואם הזבל מן משתמר לדעת השוכר בחצר ואף יופה המשכיר בזבל חזר דלחיו מעלמא ויש לומר שם משכיר ביעור פתחו לחזרו חזר ומקרי עומד בלד שדכו [וע"פ חוספוט גיטין עט: ד"ה פנימית]:

מתנת של כהונה ולויה ומעשר עני: נתיבא כתיבא בכו. כדכתיב (דברים כו) ונתתה ללוי זה מעשר ראשון לגר ליתום ולאלמנה זה מעשר עני מפיך כבוד להקנות כבוד דרך מקח הוא שזה טען לו כליו מחמתיו ונראה זה כדמיי' לו: נתיבא חלימיתא היא. מותר להקנות מתנת כהונה על גבי קרקע: **רב פפא אמר**. לעולם בתורת חזר קנאו ואפילו הכי לא תקפי לעולא דהא ללא בעינן הא עומד בלד השדה משום דדעת אהרת מקנה אותן שרבן גמליאל הקנה לכן מטעמין שהיו לו בחצר שלהן ולא התקייב קט ועמה מתנה זו לקנות ואע"ג דלון עומד בלד השדה: והוא שרץ אהרין. הלכך מהלך והגזלות מדיין ומתנתיה דקתני זכיה לו שדרה כגון סויה יכול לרוץ אהרין ומגיען קודם שילאו משדהו: ה"ג ועבי ר' ירמיה במתנה ה"ח. אם היו לבי וגזלות של אדם אחד והם בתוך שדה חבירו וטתן בעליהן לבעל שדה במתנה היאך הדין מי בעינן יהוא שרץ אהרין ומגיען ואי לא לא קני ומוציא טון למיחרר ביה או לא: קבלה מינה רבי אבא. להך בעיא מרבי ירמיה דשפיר דק שיש חילוק בין מתנה להפקד ובמתנה אע"פ כו' ואמר עולא. במהכת גיטין (דף ע"ג) גבי הזורק גט לאשתו בחזק ביה או בחזק חרשה: שאר טעמא לה ולא ניהא לה למגרשה: ולאן קל וחומר הוא. מן הטעם הזה יש לדון דב"ש לקנין אחר: מה גט. דכי ירשה בלד חרשה ולא ניהא לה למקנייה אפילו הכי קנייה לה חרשה אמרינן דאי איתיה אין אי לא לא: מתנה. דליה בע"כ דאי חרשה לא בעינא לא קנייה: לא כ"ש. דכי חרשה בעינא נריכא שתהא בלד חרשה: אלא אמר רב אשי. לא תתני טעמא משום דליתיה בעל כרחו אלא גבי מתנה היינו טעמא דלא בעינן עומד חרשה דכיון דמדידה אהרבה לא גרעה משלחה להישיב לה ואילו שלחה שקיבל לה מתנה מי לא קני לה ואפילו אין עומדת בלדו חרשה נמי לא שאל. הלכך גבי מתנה דזכות הוא לה אין סודי דניחא לה שתהא שלוחה וקנייה לה כשליח אבל גבי גט תקוב הוא לה לא ניהא לה שתהא שלוחה הלכך בי עומדת בלדה על קרקע ידה היא וידה קניא גבי גט על כרחו ואי לא לא ידה הוא ולא שלוחה הוא טעמא דיש חילוק בין גט למתנה ואף על גב דגרמייהו דעת אהרת מקנה אותן משום דקן חזר חזר ומתן על גב דתתריבוי משום יד כדאמרן לעיל (דף י"ג) גט נגרעה משליחות דלי נמי לא תתריבוי "מתנתן בניהו לא נפקא לן חזר חזר ומתן על גב דתתריבוי משום יד משום קטן וקטנה דלנהו בתורת שליחות אהרין וכל היכא דליתיה לשליחות איתיה לדין חזר הלכך גבי גט דזכות הוא לן אין חזן כו' כלומר אין אדם יכול לנעושה שליח לחוב אדם שלא מדעתו והכרו נמי לאו בתורת שליחות מילתא לתתיהו דתתגרש שלא מדעתה הלכך גט לא הריבייה אלא משום יד ומה ידה דמנוכה לה אף חרשה בכמהות לה:

אם טורח. ואמרי' משום דיעקר המעשר ללוי הוא וכו' מן השמים הקנהו לו ואין לבעלים בו אלא טובת הנאה שהיא רשאי לחתו לאיזה לוי שירצה. וק"ל דטובת הנאה אינה נקנית בחליפין (** דחליפין דין נפקא ומשכר הוא לומר מקבל המורד ומקנה לו חזן אחד ומתנת כהונה בין בדידהו כתיבא כדו נתיבא חלימיתא היא. רב פפא פירק פירוק אחד דעת אהרת מקנה אותה שאני בלומר אם אדם מקנה לחבירו כלום דבר והרברר הוא נתיב בתוך שדה מקבל המתנה קטן ואע"ג דאינו עומד בצד שדרה. ומקשה עליה ורבי גט דדעת אהרת מקנה אותה וק"ל והוא שעומדת בצד ביתה או בצד חצירה ומירק

צ"ב ב ג מ"י פ"ד הלכות
ג"מ ונתתה לו ח
ופ"ו תל' ג"מ ונתתה לו ח
כ"י יא סתם ענין סת
עומד מ"י כ"י יא
כע"פ וכו' רבא ספ"ד:
צ"ב ב ג מ"י פ"ד הלכות
ג"מ ונתתה לו ח
ופ"ו תל' ג"מ ונתתה לו ח
כ"י יא סתם ענין סת
עומד מ"י כ"י יא
כע"פ וכו' רבא ספ"ד:
צ"ב ב ג מ"י פ"ד הלכות
ג"מ ונתתה לו ח
ופ"ו תל' ג"מ ונתתה לו ח
כ"י יא סתם ענין סת
עומד מ"י כ"י יא
כע"פ וכו' רבא ספ"ד:

תוספות
תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות

תוספות
תוספות